

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 25 lipca 2016r. skierowanym przeciwko A. A. powódka (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. wniosła o zasądzenie od pozwanego kwoty 111 498, 51zł. z odsetkami ustawowymi liczonymi od kwot:

I 4 747,80zł. od dnia 11 lipca 2014r.;

II 32 739,53zł. od dnia 3 grudnia 2014r.;

III 2 086,70zł. od dnia 11 grudnia 2014r.;

IV 16 847,06zł. od dnia 23 grudnia 2014r.;

V 24 515,87zł. od dnia 9 grudnia 2014r.;

VI 4 211,77zł. od dnia 14 marca 2015r.;

VII 2 141,86zł. od dnia 21 marca 2015r.;

VIII 2 302,56zł. od dnia 18 kwietnia 2015r.;

IX 1 254,60zł. od dnia 9 maja 2015r.;

X 1 776,55zł. od dnia 4 czerwca 2015r.;

XI 1 700,39zł. od dnia 2 lipca 2015r.;

XII 3 852,36zł. od dnia 16 lipca 2015r.;

XIII 1 525,69zł. od dnia 5 sierpnia 2015r. tytułem zapłaty za kupione przez pozwanego od powódki artykuły chemiczne (pozew k. 2 – 3).

Zapadłym w dniu 18 kwietnia 2017r. wyrokiem zaocznym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu (wyrok zaoczny k. 63 – 65). W dniu 25 sierpnia 2017r. pozwany wniósł sprzeciw od powyższego wyroku zaocznego, w którym zawarł zarzut przedawnienia części roszczeń, zarzucił, iż kupiony od powódki towar był złej jakości, zaprzeczył faktowi dzierżawienia od powódki zbiorników i z tych też przyczyn wniósł o oddalenie powództwa (sprzeciw k. 76 – 77). W dniu 19 października 2017r. pozwany wystąpił nadto o przywrócenie terminu do wniesienia sprzeciwu od wyroku zaocznego, na uzasadnienie którego wskazał, iż odpis pozwu wraz z wezwaniem na termin rozprawy, na której zapadł sprzeciwko niemu wyrok zaoczny, skierowano na adres jego miejsca zamieszkania zamiast na adres ujawniony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (wniosek k. 87). Zapadłym w dniu 3 stycznia 2018r. postanowieniem przywrócono pozwanemu termin do zaskarżenia wyroku zaocznego (postanowienie k. 105 – 106).

Odpowiadając na sprzeciw pozwanego pełnomocnik powódki w piśmie z dnia 16 marca 2018r. zaprzeczył, aby pozwany skarżyć miał się na jakość nabywanego od powódki towaru, podniósł również, iż pozwany wielokrotnie zapewniać miał powódkę o gotowości uregulowania zadłużenia również w tej jego części, której dotyczy podniesiony przez pozwanego zarzut przedawnienia (pismo k. 119). W kolejnym piśmie z dnia 23 kwietnia 2018r. pełnomocnik pozwanego podniósł ponadto zarzut dokonanej na długo przed procesem zapłaty części objętej żądaniem pozwu należności, zakwestionował jednocześnie, aby część objętych wystawionymi przez powódkę fakturami transakcji doszła w ogóle do skutku (pismo k. 125 – 130).

Sąd ustalił, co następuje:

Strony wiążąca zawarta w dniu 2 marca 2015r. umowa dzierżawy, na mocy której powódka wydzierżawiała pozwanemu dwa zbiorniki o pojemności 15 000 litrów każdy w zamian za czynsz wynoszący 1 000zł. miesięcznie płatny w terminie 7 dni od dnia otrzymania przez pozwanego faktury VAT. Prócz tego w umowie powyższej przewidziano także osobne opłaty na rzecz powódki z tytułu wykonywania przez nią usługi załadunku bądź rozładunku w kwotach po 10zł. od każdej tony towaru (umowa k. 19, zeznania pozwanego k. 162)

W związku z realizacją między stronami powyższej umowy jak również w związku z osobno dokonywanymi na rzecz pozwanego sprzedażami artykułów chemicznych powód wystawił faktury o numerach:

(...) na kwotę 4 747,80zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 lipca 2014r. (faktura k. 7);

(...) na kwotę 32 739,53zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 12 grudnia 2014r. (faktura k.8) Pozwany potwierdził jednocześnie odbiór towaru, w związku ze sprzedażą którego fakturę tę wystawiono (wydanie zewnętrzne k. 148);

(...) na kwotę 2 086,70zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 grudnia 2014r. (faktura k.8a) Pozwany potwierdził jednocześnie odbiór towaru, w związku ze sprzedażą którego fakturę tę wystawiono (wydanie zewnętrzne k. 146);

(...) na kwotę 16 847,06zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 22 grudnia 2014r. (faktura k. 9). Pozwany potwierdził jednocześnie odbiór towaru, w związku ze sprzedażą którego fakturę tę wystawiono (wydanie zewnętrzne k. 143);

(...) na kwotę 24 515,87zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 8 grudnia 2014r. (faktura k. 10) Pozwany potwierdził jednocześnie odbiór towaru, w związku ze sprzedażą którego fakturę tę wystawiono (wydanie zewnętrzne k. 144);

(...) na kwotę 4 211,77zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 13 marca 2015r. (faktura k. 11). Należność powyższa została przez pozwanego zapłacona (polecenie przelewu k. 132);

(...) na kwotę 2 141,86zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 20 marca 2015r. (faktura k. 12);

(...) na kwotę 2 302,56zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 17 kwietnia 2015r. (faktura k. 13) Należność powyższa została przez pozwanego zapłacona (wyciąg z rachunku k. 132, 133 – 137, stanowisko pełnomocnika powoda k.);

(...) na kwotę 1 254,60zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 8 maja 2015r. (faktura k. 14) Należność powyższa została przez pozwanego zapłacona (wyciąg z rachunku k. 132, 133 – 137, stanowisko pełnomocnika powoda k.);

(...) na kwotę 1 776,55zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 3 czerwca 2015r. (faktura k. 15) Należność powyższa została przez pozwanego zapłacona (wyciąg z rachunku k. 132, 133 – 137, stanowisko pełnomocnika powoda k.);

(...) na kwotę 1 700,39zł. z terminem płatności na dzień 1 lipca 2015r. (faktura k. 16) Należność powyższa została przez pozwanego zapłacona (wyciąg z rachunku k. 132, 133 – 137, stanowisko pełnomocnika powoda k.);

(...) na kwotę 3 852,36zł. z terminem płatności na dzień 15 lipca 2015r. (faktura k. 17) Należność powyższa została przez pozwanego zapłacona (wyciąg z rachunku k. 132, 133 – 137, stanowisko pełnomocnika powoda k.);

(...) na kwotę 1 525,69zł. z terminem płatności na dzień 4 sierpnia 2015r. (faktura k. 18) Należność powyższa została przez pozwanego zapłacona (wyciąg z rachunku k. 132, 133 – 137, stanowisko pełnomocnika powoda k. 163).

Pozwany – z uwagi na niską jakość sprzedawanego mu towaru - kierował do powódki żądania odbioru tego towaru i zwrotu zapłaconej za niego ceny, żądania te jednak dotyczyły każdorazowo tych partii nabytego towaru, za które pozwany zapłacił (zeznania pozwanego k. 161, 164).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie załączonych do akt sprawy dokumentów, jak również dowodu z zeznań stron. Mając jednocześnie na uwadze fakt przyznania przez pozwanego, iż zgłoszona przez niego reklamacja jakości towaru dotyczyła dostaw, za które zapłacił, dlatego też pochodzące od strony pozwanej wnioski dowodowe zmierzające do wykazania zasadności powyższej reklamacji podlegały oddaleniu, jako prowadzące jedynie do przedłużenia postępowania (sprzeciw k. 76, pismo k. 127, 129, postanowienie k. 164)

Nadając bieg złożonemu przez pozwanego sprzeciwowi mieć należało na względzie dominujące zarówno w orzecznictwie jak i literaturze prawniczej stanowisko, wedle którego wadliwe przyjęcie przez sąd, że wyrok zaoczny został pozwanemu prawidłowo doręczony, nie powoduje uprawomocnienia się tego wyroku. Stanowisko takie wyrażone zostało w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 7 listopada 1995 r. w sprawie I PRN 45/95, (OSNAPiUS 1996, Nr 12, poz. 172), jak również we wcześniejszym postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 22 kwietnia 1988r. w sprawie III CRN 90/88. Ponieważ w niniejszej sprawie odpis wyroku zaocznego przesłany został pozwanemu na nieaktualny już adres miejsca zamieszkania zamiast na ujawniony w Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej adres prowadzonej przez pozwanego działalności gospodarczej, dlatego też także w niniejszej sprawie wadliwe przyjęcie przez sąd, że wyrok zaoczny został pozwanemu prawidłowo doręczony, nie spowodowało uprawomocnienia się tego wyroku. Na uzasadnienie wskazanego wyżej stanowiska podnosi się, iż przeszkodą w uprawomocnieniu się wyroku zaocznego jest to, że nie rozpoczął bieg termin do wniesienia środka zaskarżenia. W praktyce najczęściej występują nieprawidłowości przy doręczeniu w trybie art. 139 KPC, kiedy nie z winy sądu przesyłka sądowa jest kierowana na adres, pod którym adresat faktycznie nie zamieszkuje.

Nieprawidłowość o podobnym charakterze miała miejsce także w niniejszej sprawie, pamiętać należy bowiem o tym, iż w okolicznościach niniejszej sprawy kwestię doręczeń dla pozwanego reguluje przepis art. 133 par. 2a kpc., wedle którego pisma procesowe dla przedsiębiorców wpisanych do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej (CEIDG), doręcza się na adres udostępniany w CEIDG, chyba że strona wskazała inny adres dla doręczeń. W zaistniałej sytuacji pozwany może wprawdzie złożyć do sądu pismo z żądaniem doręczenia wyroku zaocznego, a po jego doręczeniu **sprzeciw od wyroku zaocznego**, niemniej jednak wedle wyrażonego w uchwale Sądu Najwyższego z dnia 14 grudnia 1995r. poglądu za złożony w terminie należy jednak uznać również sprzeciw wniesiony przez pozwanego przed upływem tego terminu (por. uchw. SN z 14.12.1995 r., III CZP 173/95, Legalis). Z uwagi na powyższe, złożonemu przez pozwanego sprzeciwowi należało nadać bieg wydając jednocześnie w celu wyjaśnienia sytuacji procesowej pozwanego postanowienie o przywróceniu terminu do zaskarżenia wyroku zaocznego.

Sąd zważył, co następuje:

Mając na uwadze fakt, iż pełnomocnik powoda nie zakwestionował dowodów wpłat dotyczących faktur o numerach:

(...) na kwotę 4 211,77zł.

(...) na kwotę 2 302,56zł.

(...) na kwotę 1 254,60zł.

(...) na kwotę 1 776,55zł.

(...) na kwotę 1 700,39zł.

(...) na kwotę 3 852,36zł.

(...) na kwotę 1 525,69zł., dlatego też żądanie pozwu co do objętych nimi należności podlegało oddaleniu

Dokonując oceny zasadności zarzutu przedawnienia podniesionego w odniesieniu do faktur oznaczonych numerem (...) na kwotę 4 747,80zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 10 lipca 2014r., zarzut ten - z uwagi na upływ przewidzianego przepisem art. 554 kc. dwuletniego terminu przedawnienia przed wniesieniem pozwu w niniejszej sprawie, ocenić należało jako zasadny, co również uczyniło koniecznym oddalenie powództwa co do wskazanej wyżej kwoty. Strona powodowa wbrew ciężącemu na niej w tym zakresie ciężarowi dowodowemu nie wykazała, aby poprzez oświadczenia pozwanego o uznaniu długu bieg powyższego terminu doznać miał jakiegokolwiek przerwy.

Co się tyczy żądania pozwu obejmującego pozostałe faktury, oznaczone numerami (...) na kwotę 32 739,53zł. , (...) na kwotę 2 086,70zł., (...) na kwotę 16 847,06zł. oraz (...) na kwotę 24 515,87zł., to stwierdzić należy, iż strona powodowa dostarczonymi przez siebie dokumentami w postaci powyższych faktur oraz dowodów wydania towaru opatrzonych podpisami pozwanego wykazała, iż transakcje powyższe zostały zrealizowane. Uwaga powyższa odnosi się również do faktury numer (...) na kwotę 24 515,87zł., w której to fakturze wskazano termin zapłaty wynoszący o dni. W ocenie sądu, wbrew stanowisku pozwanego oznaczenie terminu w powyższy sposób nie oznacza, iż zapłata objętej fakturą należności została dokonana w dniu jej wystawienia (dokument powyższy w swojej treści nie zawiera bowiem niczego co wskazywałoby na to, iż jest on jednocześnie pokwitowaniem zapłaty), a to jedynie, iż termin jej zapłaty wyniósł mniej niż 1 dzień, a zatem, że zapłata nastąpić miała jeszcze tego samego dnia (stanowisko pełnomocnika pozwanego k. 161, zeznania prezesa powódki k. 162). Tym samym też podzielić należało prezentowane przez stronę powodową stanowisko, wedle którego dowiedzenie tezy pozwanej o dokonaniu zapłaty powyższej faktury wymagało przedstawienia dowodów potwierdzających tę okoliczność, za niewystarczające natomiast uznać należało samo wyrażone przez pozwanego przekonanie, iż jego kontrahent odbierając towar z miejsca, gdzie towar ten był przechowywany, a zatem z siedziby powódki, dokonał zapewne zapłaty bezpośrednio na jej rzecz (zeznania pozwanego k. 161)

Co się tyczy faktury nr (...) na kwotę 2 141,86zł. z terminem płatności wyznaczonym na dzień 20 marca 2015r., to stwierdzić należy, iż strona pozwana nie zakwestionowała faktu spełnienia przez powódkę świadczenia, w związku z którym wystawiono przedmiotową fakturę, co również skutkować musiało udzieleniem żądaniu pozwu ochrony w zakresie objętej tą fakturą należności.

Ostatecznie zatem żądanie pozwu uznać ocenić należało jako znajdujące oparcie w przepisie art. 535 kc. w zakresie kwoty 78 331,02zł., co skutkować musiało uchYLENIEM wyroku zaocznego w zakresie należności przekraczającej podaną wyżej kwotę i oddaleniem co do niej powództwa w oparciu o art. 347 kpc. Wobec utrzymania się przez powoda z żądaniem pozwu w 70%, na podstawie art. 100 kpc. orzeczono o stosunkowym rozdzieleniu kosztów.

Z/ odpis wyroku zaocznego doręczyć pełnomocnikowi pozwanego.